

سرشناسه احمدی‌نیا، محمود، ۱۳۷۱ -

عنوان و نام پدیدآور بام/ محمود احمدی‌نیا.

مشخصات نشر تهران کیان افراز، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری ۷۰ ص: ۱۹۰۵/۹ س.م.

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۵۴-۲۲-۷

فهرست نویسی فیبا

موضوع نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴

موضوع Persian drama -- 20th century

رده بندی کنگره PIR ۸۳۳۴ ۱۳۹۶ ب ۲ ح ۴/

رده بندی دیویی ۶۲/۲۶۸

کتابشناسی ملی ۴۹۶۵۹۹۹

ع ۱۵۵۱۰۰۰

بام

مجموعه‌های نیا

نشان کتابخانه ملی

۱۳۹۸

دفتر مرکزی: خیابان دوازده فروردین، خیابان آذر، پیمان شرقی، پلاک ۱۲۸، واحد ۷.
تلفن: ۶۶۴۳۱۴۰

بام

محموداحی‌نیا

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۸

طراحی جلد: محمدرسول سلگی

صفحه‌آرا: تحریریه کیان افراز

چاپ / صحافی: سورنا

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

تمام حقوق این اثر برای نشر کیان افراز محفوظ است.

هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله، چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیک، فیلم، نمایش و صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

به نام خدا

دوست گرام، جناب آقای محمود احدی نیا، سخاوتمندانه و بزرگوارانه از من خواستند برای آخرین نمایشنامه‌ی ایشان، که در دست نه من است، مقدمه‌ای بنویسم. هرچند اعتقاد دارم یک نمایشنامه‌ی درخشان به مقدمه ندارد، و خود به قدر کافی معرف اندیشه و توان نویسنده است، و نیز، به دلیل آنکه خاضعانه خود را مستحق نشان دادن مقابل بر کار خلاقه و ثمره‌ی تلاش ارزشمند یک نویسنده‌ی جوان نمی‌دانستم، در پذیرش این محبت مردد بودم و اگر شایسته احترام نبود، شاید نمی‌پذیرفتم. اما، به هر حال ...

تئاتر ما در دهه‌های اخیر به جز مقاطع اندکی که متأثر از جریانات نوگرایی تئاتر غرب، نقش کمتری برای متغییرات اجتماعی بوده است. تقریباً همیشه متکسی به متن و ثمره‌ی خلاقیت نمایشنامه‌نویسان گذشته و حال بوده است. تجربه‌ی من به عنوان یک معلم تئاتر و نیز یک مدیر در این حوزه نشان می‌دهد، که تماشاگران ایرانی - حداقل بخش اعظمی از آن‌ها - به امید دیدن اجرایی خوب از یک متن شایسته به تماشاخانه می‌روند، و هنوز هم محتوا و تکنیک‌های متنی، مؤلفه‌ی اصلی برای انتخاب یک اثر برای دیدن است. مؤلفه‌ای که شاید از منظر جامعه‌شناسی فرهنگی «ایرانی» هم قابل توجیه

باشد. این موضوع اهمیت پرداختن به تربیت
نمایشنامه‌نویسان نسل جدید را مورد تأکید قرار می‌دهد؛
نکته‌ای که متأسفانه و علی‌رغم اینکه بسیار از آن حرف زده
می‌شود، در عمل کمترین برنامه‌ای برایش وجود نداشته و هنوز
هم ندارد.

در این مجال کوتاه فرصت آسیب‌شناسی این موضوع و
اینکه چه ضعف‌هایی در سیستم‌های آموزشی و پرورشی ما
موجب یک چنین نقصانی شده است، نیست! اما، باید اذعان
کند که هر دو نهاد مهم تئاتری ما، یعنی «دانشگاه» و «تئاتر
حرفه‌ای» برنامه‌ای جدی برای فراهم ساختن بستری برای رشد
استادان، جوانان در این حوزه ندارند. آنچه که گاه‌به‌گاه به‌عنوان
مهرور یک نمایشنامه‌نویس خلاق جوان شاهد هستیم، بیشتر
از آنکه ما-صاحب برنامه‌ای از پیش طراحی شده باشد،
نتیجه‌ی خیریت‌ها، فساد و کوشش‌های شخصی
نمایشنامه‌نویسان نسل جوان ما است. شاید به‌همین دلیل است
که در این سال‌ها هیچ‌گاه شاهد بروز یک «جریان»
نمایشنامه‌نویسی مستمر نبوده‌ایم.

نمایشنامه‌ی «بام» اثر نویسنده‌ی جوان و بااستعداد کشور
که خوشبختانه در کنار تحصیلات دانشگاهی در زمینه‌ی
آفرینندگی فطری نیز برخوردار است- نمونه‌ی دیگری از همین
جوشش‌های فردی است، که باید پاس داشته شود. در همین
راستا باید از ناشر محترم که با نشر این نمایشنامه آن هم در
زمانه‌ای که انتشار کتاب، آن هم از نوع نمایشنامه، جدا
مقوله‌ای از جنس ایثار است- به‌حمایت یک نویسنده‌ی جوان
و خوش‌آیه پرداخته است تشکر کنم. قطعاً خود نویسنده‌ی

محترم هم ادعا ندارد که این اثر کامل و فاقد هرگونه ضعفی است، که اگر چنین بود شاید دیگر انگیزه‌ای برای ادامه‌ی راه وجود نداشت، اما بدون هیچ اغراقی باید از خلق این اثر و خصوصاً نگاه زیبا، عمیق و متعهدانه‌ی آن نسبت به آدم‌های واقعی روزگار ما، قدردانی کنم. ترکیب حرفی پر معنا و مفید به حال مخاطب، در کنار تلاش برای استفاده از تکنیک‌های عامی و حرفه‌ای نمایشنامه‌نویسی، این اثر را در منظر من به‌درخشش ستاره‌ای در میانه‌ی تاریکی‌های بی‌توجهی-یا کم‌توجهی- به نسل جوان نمایشنامه‌نویسان کشور، می‌نمایاند. آقای ... برای بار دوم و برای خلق این نمایشنامه متشکرم و بی‌شک در نظر از بعدی ایشان هستم.

مجید سرسنگی